

İŞÇİ SINIFI KAPİTALİZMİN ÜRÜNÜDÜR

Aydınlık Gazetesi, 28 Mayıs 2016

Yıldırım Koç

Geçenlerde bir arkadaşım, işçilere ilişkin gözlemlerimin yanlışlığını ileri sürdü.

Şunları yazmıştım:

“Bugünün insanı, kapitalizmin ürünüdür. Bir dava uğruna mücadele etmiyorsa, geçim kaygısıyla kaçınılmaz olarak bencildir, bireycidir, benmerkezcidir.

“Hele bizim insanımız, yüzyılların sıkıntılarını aşmada hayatta kalabilme yeteneğini son derece geliştirmiştir. Geçim kaygısı, haklı olarak, ön plandadır. Kısa vadeli çıkarını çok iyi bilir. Kurnazdır; şeytana pabucu ters giydirir. Adam kullanmada ustadır. Sorun çözmede bedel ödmeden en risksiz yolları bulmada çok başarılıdır. Gerekliğinde geri çekilmesini de iyi bilir. Belaya bulaşmaktansa çalıyı dolaşmayı yeğler. Aşırı ihtiyatlı, gerçekçi ve sağlamcudur. Eldeki serçenin, çalıda ki keklikten iyi olduğunu düşünür. Pek dindar da değildir; çıkarı gerektiğinde dinci gözükmeye ustadır. Pek mağdur yanlısı olduğu da söylenemez. Tam tersine, güçlüden yanadır. Kolaycıdır. Uzmanlığa saygı göstermez; kulaktan dolma bilgiyle yetinme eğilimindedir. Allah’tan başka görmediği birşeye inanmaz. Bela kapısını çalmadan tepki vermez. Pek vefalı olduğu da söylenemez.”

İŞÇİ SINIFI YÜZDE 70

Burada tek tek işçilerden söz etmiyorum. Türkiye’de işgücünü satarak geçimini sağlayan yaklaşık 19 milyon insan var.

1 Mayıs’a kaç kişi katıldı?

“Sendikalar 1 Mayıs’ı birlikte kutlasalardı katılım çok büyük olurdu!” demeyin. Siz de öyle olmadığını biliyorsunuz.

Tekgıda-İş üyesi Tekel yaprak tütün işçileri Ankara’da Aralık 2009-Mart 2010 döneminde 78 gün eylem yaptı. Türkiye işçi sınıfı tarihinde çok az işçinin yararlandığı bir dayanışma yaşadılar. Eylem bitti. Yaprak tütün işletmelerinin özelleştirilmesinden etkilenen işçi sayısı yaklaşık 10 bindi. Yanılmıyorsam Ankara’daki eyleme katılan işçi sayısı 2 bini geçmedi. Diğer 8 bin işçi, tam bir bencillik örneği verdi. Peki, eyleme katılan 2 bin işçiden kaç yaşının daha sonraki yıllarında başka işyerlerinde eylem yapan işçilere desteğe gitti? Çok çok az olduğunu biliyorum.

YAĞCILIK ZARAR VERİR

Sosyalist harekette “uvriyerizm” veya “işçicilik” yaygın bir hastalıktır. İşçiyi översiniz. “İşçi sınıfından öğreneceğiz”, “işçi sınıfının emrindeyiz,” dersiniz.

Ama işçiye yağ çekerek işçiyi dönüştüremezsiniz, kazanamazsınız.

Tekrar vurgulayayım.

Günümüzün işçisi, kapitalizmin ürünüdür. Kapitalizmin bencilliğini, bireyciliğini, benmerkezciliğini içselleştirmiştir. Yukarıda özetlediğim özelliklere sahiptir. Nüfusumuzun yüzde 70’inden fazlasını oluşturan işçi sınıfı eğer böyle olmasa ve bu özellikleri aşmış olsa, Türkiye bugünkü durumda mı olur!

Peki, “bu işçi sınıfından hayır gelmez” mi?

Tam tersine. Hayır, ancak bu işçi sınıfından gelir. Biz devrimi bu işçi sınıfıyla yapacağız.

Hayat işçileri mevcut düzene karşı çıkmaya zorlandığında, işçi sınıfının içinde sabırlı siyasi çalışma yapmış ve işçi sınıfı içinden öncü kadrolar yetiştirebilmiş olanlar işçi sınıfına önderlik edebilecek.

İşçilerin kapitalizmin ürünü yanlı özelliklerini överek onları kapitalizmin etkilerinden kurtaramazsınız; olumsuzlukları daha da pekiştirirsiniz.

Emperyalist sömürü ve kapitalizm bugün bu insanları geçim kaygısıyla mücadele etmeye zorluyor.

Kolaycı, bedel ödenmeyen ve risksiz çözüm yollarının işe yaramadığını yaşaya yaşaya öğrenecekler.

O zaman, ortaya düzen karşıtı bir enerji çıkacak.

Bugünden bu enerjiye hazırlanmak gerekiyor. İşçi sınıfı içinden öncü unsurların siyasi kadro haline dönüştürülmesi için son derece sabırlı ve sebatkar bir çabanın gösterilmesi gerekiyor.